

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 269/2020-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu Martina Vernarského a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavné sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], pre namietané porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 14 Em 1/2017-288 z 13. augusta 2019 (Rvp 1591/2019), uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 14 Em 1/2017-344 z 18. decembra 2019 (Rvp 360/2020) a uznesením Okresného súdu Košice II č. k. 14 Em 1/2017-383 z 21. apríla 2020 (Rvp 1280/2020) a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavné sťažnosti [REDAKOVANÉ] vedené pod sp. zn. Rvp 1591/2019, Rvp 360/2020 a Rvp 1280/2020 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude naďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1591/2019.

2. Ústavné sťažnosti [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

3. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 11. septembra 2019 (Rvp 1591/2019), 24. januára 2020 (Rvp 360/2020) a 10. júna 2020 (Rvp 1280/2020) doručené ústavné sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), proti označeným uzneseniam Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“), ktoré boli vydané v rámci núteného výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Všetky tri ústavné sťažnosti pripadli sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi.

2. Napadnutým uznesením okresného súdu č. k. 14 Em 1/2017-288 z 13. augusta 2019 bola sťažovateľke uložená pokuta vo výške 500 € za neplnenie povinnosti umožniť [REDAKOVANÉ], otcovi maloletej [REDAKOVANÉ], styk s maloletou v súlade s právoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 43 P 236/2012 z 5. mája 2016, ktorého výkon bol nariadený uznesením okresného súdu č. k. 14 Em 1/2017-116 zo 7. marca 2018. Uznesením č. k. 14 Em 1/2017-344 z 18. decembra 2019 bola sťažovateľke za neumožnenie styku otca s maloletou opätovne uložená pokuta vo výške 500 €. Uznesením č. k. 14 Em 1/2017-383 z 21. apríla 2020 okresný súd sťažovateľke uložil pokutu vo výške 1 000 € a podľa § 383 ods. 1 písm. b) Civilného mimosporového poriadku rozhodol o pozastavení výplaty prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa.

3. Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom nie je právne zastúpená. V ústavných sťažnostiach uvádza, že ich podáva z dôvodu, že sa k veci vyjadrila naposledy 16. apríla 2019 a odvtedy jej nebolo umožnené vyjadriť sa k aktuálnemu stavu veci. Ďalej poukazuje na to, že bývalý manžel dlhodobo poškodzuje jej dobré meno, má dlhodobé problémy s alkoholom, o čom informovala opatrovníčku aj okresný súd. Pred dvere bytu pre maloletú neprišiel. Dňa 28. februára 2019 podstúpila maloletá psychologické vyšetrenie, znalecký posudok nebol sťažovateľke zaslaný. V závere žiada ústavný súd, aby jej bolo umožnené vyjadriť sa a vypovedať osobne na súde.

4. Výzvou z 20. februára 2020 ústavný súd sťažovateľku vyzval, aby v lehote 30 dní odstránila vady podania spočívajúce v absencii právneho zastúpenia. Sťažovateľka si výzvu (uloženú zásielku) prevzala 9. marca 2020. Dňa 8. apríla 2020 doručila ústavnému súdu žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu, že momentálne je v ťažkej životnej situácii a nemá finančné prostriedky na advokáta.

5. Ústavný súd si k posúdeniu veci vyžiadal spis okresného súdu. Z neho vyplynulo, že rozsudkom sp. zn. 43 P 236/2012 z 5. mája 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 Cop 256/2016 z 30. marca 2017 (právoplatný 12. mája 2017) bol upravený styk maloletej s otcom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v súdom určených dňoch a hodinách, a to prvé dva mesiace za prítomnosti zamestnankyne neziskovej organizácie Miesto pod Slnkom v priestoroch tejto organizácie a v ďalších mesiacoch samostatne s tým, že otec maloletú vyzdvihne a odovzdá v byte matky v určené hodiny. Okrem toho bola rodičom maloletej uložená povinnosť podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

6. Z uznesenia okresného súdu č. k. 14 Em 1/2017-116 zo 7. marca 2018, ktorým bol nariadený výkon rozsudku okresného súdu, vyplýva, že styk maloletej s otcom sa na základe horeuvedeného súdneho rozhodnutia nerealizoval, a preto súd nariadil jeho výkon. K uvedenému záveru súd dospel na základe správy kolízneho opatrovníka a vyjadrení otca, keďže matka sa na výzvu súdu k tvrdeniam otca nevyjadрила. Uvedené uznesenie bolo na podklade odvolania sťažovateľky preskúmané a potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 8 CoP 171/2018 z 30. novembra 2018.

7. Okresný súd výzvou z 11. februára 2019 vyzval kolízneho opatrovníka maloletej, aby prešetril pomery v rodine maloletej (č. l. 191). Z vyjadrenia (č. l. 213 – 216) vyplýva, že matka maloletú na stretnutia (ktorých sa malo uskutočniť 14) do priestorov neziskovej organizácie ani raz neprivedla a dcérinu účasť žiadnym spôsobom neospravedlnila. Dostavil sa len otec maloletej. Poradenstvo uložené rodičom a maloletej sa nerealizovalo, keďže matka na písomné pozvania nereagovala a na konzultácie sa nedostavila. Dostavil sa opäť len otec maloletej. Matka oproti tomu uviedla, že otec naposledy prišiel po maloletú 29. marca 2018, inak sa v súdom určených dňoch nedostavil. Uvedené potvrdil aj otec

sťažovateľky. Správa kolízneho opatrovníka bola zaslaná obom rodičom maloletej na vyjadrenie.

8. Dňa 13. augusta 2019 okresný súd vydal ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie č. k. 14 Em 1/2017-288, ktorým sťažovateľke uložil prvú pokutu za neplnenie povinností vyplývajúcich z právoplatného a vykonateľného rozsudku. Z uznesenia vyplýva, že:

- podľa vyjadrení otca v marci, apríli, máji, júni a júli 2019 nedošlo ani k jednému stretnutiu otca s maloletou, pretože stretnutia boli zo strany matky zmarené;

- podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka sa styk otca s dieťaťom nerealizuje, matka napriek dohodnutému termínu sociálneho zisťovania nespístupnila kolíznemu opatrovníkovi domácnosť ani s ním nespolupracuje;

- podľa vyjadrenia matky sa otec po maloletú nedostavuje. Na základe uvedeného považoval súd preukázané, že matka súdne rozhodnutie nerešpektuje, maloletú na styk s otcom nepripravuje, ale ,naopak, mu bráni. Tvrdenie sťažovateľky uvedené v jej vyjadrení zo 16. apríla 2019, že otec sa po maloletú v určených dňoch nedostavil, považoval okresný súd za vyvrátené jednak tvrdeniami otca, ale aj zisteniami kolízneho opatrovníka.

9. Dňa 10. októbra 2019 vyzval okresný súd kolízneho opatrovníka o nové prešetrenie pomerov a podanie správy o realizovaných stretnutiach otca s maloletou (č. l. 316). Správu kolízneho opatrovníka na vyjadrenie otcovi ani matke maloletej nezasielal. Uznesením č. k. 14 Em 1/2017-344 z 18. decembra 2019 uložil sťažovateľke v poradí druhú pokutu. Považoval za preukázané, že matka aj naďalej nerešpektuje súdne rozhodnutie, maloletú na styk s otcom nepripravuje a v určenom čase sa v mieste bydliska buď nenachádza, alebo sa s otcom nekontaktuje. Matka nespolupracuje ani s kolíznym opatrovníkom, ktorému na výzvy a žiadosti o spoluprácu a šetrenie neodpovedá. Preto považoval za dôvodné uložiť jej ďalšiu pokutu na vynútenie povinnosti stanovenej rozsudkom.

10. Dňa 13. marca 2020 prevzala sťažovateľka vyjadrenie otca z 12. februára 2020, v ktorom súd informuje o marení styku s maloletou v decembri 2019 a januári a februári 2020, ktoré jej bolo okresným súdom zaslané na vedomie (č. l. 353 – 362). Sťažovateľka

na toto vyjadrenie nijako nereagovala. Výzvou z 20. februára 2020 vyzval okresný súd kolízneho opatrovníka o nové prešetrenie pomerov. Dňa 2. marca 2020 požiadal otec maloletej o výkon rozhodnutia odňatím dieťaťa a jeho odovzdaním do starostlivosti otca v určených dňoch a hodinách. Okresný súd uznesením č. k. 14 Em 1/2017-383 z 21. apríla 2020 uložil sťažovateľke v poradí tretiu pokutu a rozhodol tiež o zastavení vyplácania prídavku na dieťa sťažovateľke. Okresný súd považoval za preukázané, že matka maloletej rozhodnutie súdu naďalej nerešpektuje. Neodpovedá ani na výzvy a žiadosti o spoluprácu kolízneho opatrovníka (nedvíha telefóny, nereaguje na klopanie na dvere a ignoruje písomné predvolania). Ďalej uviedol, že nezistil žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že styk maloletej s otcom nie je v jej záujme, resp. že existujú ospravedlniteľné dôvody, ktoré bránia realizácii styku. Keďže uložené pokuty nevedli k rešpektovaniu povinnosti uloženej rozsudkom, uložil okresný súd tentokrát pokutu vo výške 1 000 € a zároveň rozhodol o zastavení výplaty prídavku na dieťa v zmysle § 383 ods. 1 písm. b) Civilného mimosporového poriadku. Zároveň matku upozornil na to, že ak nebude naďalej rešpektovať rozhodnutie súdu, môže súd pristúpiť k odňatiu maloletého dieťaťa a jeho odovzdaniu tomu z rodičov, ktorému rozhodnutie priznáva právo na styk po obmedzený čas.

II.

11. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

12. Podľa § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

13. Vzhľadom na to, že všetky tri ústavné sťažnosti sťažovateľky spolu obsahovo a vecne súvisia (sťažnosti sa týkajú toho istého vykonávacieho konania, ide o totožných

účastníkov a predmetom napadnutých rozhodnutí je pokračovanie v nerešpektovaní povinnosti stanovenej jedným a tým istým rozsudkom), ústavný súd v záujme hospodárnosti konania rozhodol, že prerokovávanú vec spája na spoločné konanie, ktoré bude naďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1591/2019.

III.

14. Ústavný súd je podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

15. Podľa § 34 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) musí byť navrhovateľ v celom konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

16. Podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde ústavný súd odmietne návrh, ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37.

17. Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd odmietne návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnený ústavný súd považuje taký návrh, pri prerokovaní ktorého nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

18. Sťažovateľka nie je právne zastúpená a požiadala o ustanovenie právneho zástupcu. Z citovaného ustanovenia § 37 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd

môže (musí) ustanoviť sťažovateľovi na jeho žiadosť právneho zástupcu za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to takýto postup musí byť odôvodnený majetkovými pomermi navrhovateľa a nesmie ísť o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

19. Ústavný súd pritom vo svojej judikatúre už ustálil (napr. II. ÚS 205/2019, bod 29; I. ÚS 82/2020, bod 17; II. ÚS 141/2020, bod 21), že o „zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti“ ide v situácii, keď ústavný súd už zo sťažovateľom predložených tvrdení a podkladov zistí, že ide o návrh, na prerokovanie ktorého nemá právomoc, ktorý je neprípustný, ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, ktorý je oneskorený alebo je zjavne neopodstatnený [teda je daný jeden z dôvodov na odmietnutie uvedených v ustanovení § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde pod písm. a), d), e), f) a g)]. Inými slovami, ide o prípady, keď by ústavná sťažnosť nemohla byť úspešná ani v prípade odstránenia vady spočívajúcej v nedostatku právneho zastúpenia.

20. O takýto prípad ide aj v posudzovanej veci, keďže ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

21. Sťažovateľka namietala predovšetkým skutočnosť, že od apríla 2019 jej nebolo umožnené k veci sa vyjadriť. Ústavný súd jej námietky subsumoval pod právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a špecificky právo vyjadriť sa k veci v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), v rámci ktorého je zaručené aj právo na kontradiktórne konanie.

22. Ústavný súd podotýka, že k namietanému porušeniu dotknutého práva malo dôjsť vo vykonávacom konaní vo veciach maloletých, teda v konaní, ktorého účelom je zabezpečenie dobrovoľného či núteného výkonu rozhodnutia o úprave styku dieťaťa s rodičom. Nemožno totiž opomenúť, že štát prostredníctvom napadnutého konania zabezpečuje svoj pozitívny záväzok vyplývajúci z práva na súkromný a rodinný život v zmysle čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 dohovoru a práva rodičov na starostlivosť o deti, resp. práva detí na rodičovskú výchovu a starostlivosť v zmysle čl. 41 ods. 4 ústavy a čl. 8 dohovoru.

23. Právo dieťaťa a rodiča „byť spolu“ je jedným zo základných prvkov rodinného života, a to aj v prípade, že sa vzťah rodičov rozpadol. Štátne orgány (v tomto prípade všeobecný súd) sú povinné prijať všetky opatrenia smerujúce k rozvoju existujúceho puta medzi dieťaťom a jeho rodičom a naviazaniu styku medzi nimi [rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Voleský proti Českej republike z 29. júna 2004, č. 63627/00 (ďalej len „Voleský proti Českej republike“), § 117 – 118]. Medzi takéto opatrenia patria aj donucovanie prostriedky upravené v § 376 a nasl. Civilného mimosporového poriadku, ktoré sú všeobecné súdy povinné použiť pre účely zabezpečenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Ústavný súd však zdôrazňuje, že pri ich realizácii musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb, predovšetkým na najvyšší záujem dieťaťa a jeho práva (Voleský proti Českej republike, § 118).

24. V tomto kontexte je nutné posudzovať aj námietku sťažovateľky na porušenie jej procesného práva – práva vyjadriť sa k veci (uloženiu pokuty za nerešpektovanie súdneho rozhodnutia). Pri posudzovaní námietky porušenia procesných práv účastníka musí ústavný súd zohľadňovať tiež povahu dotknutého konania a rozsah, v akom sa to-ktoré procesné právo v danom konaní vzhľadom na jeho povahu uplatní. Záruky vyplývajúce z práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. čl. 46 ods. 1 ústavy a z čl. 48 ods. 2 ústavy (kontradiktórnosť nevynímajúc) sa v plnej miere uplatnia v konaní o veci samej (vrátane rozhodovania o opravných prostriedkoch). V nadväzujúcich štádiách konania už je priestor na „diskusiu“ zúžený. Ústavný súd nespochybňuje právo účastníka na kontradiktórnosť konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých ako také. V minulosti už v prípade jeho porušenia poskytol sťažovateľom ochranu (napr. nález sp. zn. IV. ÚS 89/2018 z 19. 4. 2018). Avšak je nutné mať na zreteli, že obsah práv a povinností účastníkov konania už bol jednoznačne ustálený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. To je dôvodom, prečo je v týchto štádiách konania obmedzený aj rozsah dôvodov, ktoré môžu „zvrátiť“ povinnosť plnenia [napr. § 377 ods. 2 alebo § 380 v spojení s § 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorej súd pred uložením donucujúceho opatrenia zisťuje existenciu „ospravedlniteľných dôvodov“ neplnenia rozhodnutia]. Predovšetkým v tejto

fáze konania už nie je možné spochybňovať právo na styk druhého rodiča s dieťaťom ako také, resp. jeho rozsah. Otázka, či a v akom rozsahu je styk druhého rodiča s dieťaťom v záujme dieťaťa, už bola zodpovedaná v konaní o úprave styku. Druhý rodič je povinný toto rozhodnutie rešpektovať. Z pohľadu posúdenia ústavnosti postupu všeobecného súdu sú preto relevantné konkrétne skutkové okolnosti a povaha námietok, ktoré sťažovateľ vo vykonávacom konaní vznáša (resp. chcel vzniknúť).

25. Zo spisového materiálu (uznesenie okresného súdu č. k. 14 Em 1/2017-116 zo 7. marca 2018 o nariadení výkonu rozhodnutia, uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 CoP 171/2018 z 30. novembra 2018 a uznesenia napadnuté ústavnou sťažnosťou), vyplýva, že styk otca s maloletou sa od vydania rozsudku nerealizoval ani raz (!). Tvrdenia matky (že si otec dcéru nevyzdvihol, resp. že ju príslušné inštitúcie nekontaktovali, že otec má problémy s alkoholom) boli súdom opakovane označené za nepodložené, v rozpore s tvrdeniami ostatných účastníkov, účelové či nemajúce vplyv na výkon rozhodnutia. Ústavný súd zo zapožičaného spisového materiálu zistil, že sťažovateľke bolo vo vykonávacom konaní umožnené vyjadriť sa niekoľkokrát, a to pri nariadení výkonu rozhodnutia (keď sa sťažovateľka k predmetu veci – teda neumožnení styku nevyjadrila), pred prijatím v poradí prvého rozhodnutia o uložení pokuty (keď jej súd zaslal správu kolízneho opatrovníka; vyjadrenie sťažovateľky bolo riadne reflektované v rozhodnutí súdu) a pred prijatím tretieho rozhodnutia (keď dostala na vedomie vyjadrenie otca z 12. februára 2020 o ďalšom marení styku z jej strany, pričom na toto podanie a tvrdenia v ňom uvedené nijako nereagovala). Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka mala vo vykonávacom konaní dostatočný priestor na vyjadrenie. Vzhľadom na to, že sťažovateľka chronicky a kontinuálne nerešpektuje dotknuté súdne rozhodnutie, nemá význam, aby ju súd v každom ďalšom prípade neumožnenia styku vyzýval na vyjadrenie. Zo skutkových okolností daného prípadu je evidentný jej úmysel neumožniť styk maloletej s otcom za žiadnych okolností, čo je však podľa právoplatného rozhodnutia v rozpore so záujmom maloletej. Ústavný súd preto v postupe všeobecného súdu za daných okolností neidentifikoval zásah do základných práv sťažovateľky.

26. Ústavný súd v závere zdôrazňuje, že všeobecné súdy a ďalšie zainteresované orgány a osoby musia brať v každom štádiu konania na zreteľ predovšetkým záujmy maloletého dieťaťa. Musia tiež dbať na to, aby k výkonu rozhodnutia pristúpili dostatočne promptne tak, aby sa vzťahy medzi rodičom a dieťaťom nestihli narušiť, resp. aby sa ešte mohli obnoviť. Citlivosť riešenia (núteného výkonu rozhodnutia) je o to dôležitejšia v prípadoch, keď nevraživosť jedného z rodičov voči druhému (resp. ich vzájomná nevraživosť) môže plynutím času zanechať stopy na vzťahu dieťaťa k rodičovi. Pokiaľ z rozhodnutia o úprave styku, ku ktorého nútenému výkonu dochádza až s odstupom istého času, vyplýva potreba postupného privykania maloletého dieťaťa na jedného z rodičov (prvá fáza uskutočňovania styku mala prebehnúť na neutrálnej pôde za prítomnosti zamestnankyne neziskovej organizácie), o to viac sa táto potreba javí významná v situácii, keď od právoplatnosti rozhodnutia do jeho výkonu z nepochopiteľných dôvodov márne uplynulo už niekoľko rokov (pričom otec maloletej žiadal o výkon už 3. júla 2017).

27. S ohľadom na to, že v posudzovanom prípade ústavný súd považoval napadnuté rozhodnutia za ústavne konformné, odmietol všetky tri ústavné sťažnosti sťažovateľky ako zjavne neopodstatnené podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Keďže ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti v zmysle § 37 zákona o ústavnom súde, ústavný súd nevyhovел návrhu sťažovateľky na ustanovenie právneho zástupcu bez toho, aby skúmal jej majetkové pomery.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júla 2020

Martin Vernarský
predseda senátu